

Χρειάζονται και οι όμολογίες

Δέν έχει ανάγκη από διαφήμισι ή **καρδιά**. Άρκει ό χτύπος της, πού τήν διαφημίζει. Ή καρδιά αυτοδιαφημίζεται. Όμως ό καρδιολόγος μιλάει πολύ για τήν καρδιά και άσχολεΐται πολύ μέ τό άν ή καρδιά λειτουργή ως καθοριστικό όργανο για τή ζωή.

• Ό Ίησους Χριστός είναι ή καρδιά του νέου ανθρώπου, ή καρδιά της αγάπης, ή καρδιά του άληθινού πολιτισμού. Δέν έχει ανάγκη από **διαφήμισι**. Αυτόδιαφημίζεται, έχοντας -μοναδικός Αυτός- πλήρη αυτοσυνειδησία της θεϊκής Του ταυτότητας, του θεανδρικού Του προσώπου. Κι άν έμεις σταματήσουμε νά μιλάμε γι' Αυτόν, «*καί οι λίθοι κεκράζονται*» (Λουκ. ιθ' 40).

• Άν όμως ό Χριστός δέν έχη ανάγκη από διαφήμισι, τά πλάσματά Του, «*ύπέρ ών Έκεΐνος απέθανε*» (Ρωμ. ε' 8), έχουν τήν ύποχρέωσι νά Τόν... διαφημίζουν, δηλαδή νά Τόν όμολογούν (Ματθ. ι' 32). Ή **όμολογία** δέν είναι καρπός έπιστημονικής διεργασίας. Ή όμολογία είναι άποδοχή της αγάπης του Χριστού και δημόσια παρουσίασί της.

Δέν άπαιτούνται έπιστημονικά έπιχειρήματα, ούτε καν διδασκαλία, για νά φωνάξη τό παιδί αυτήν πού τόν γέννησε «**Μαμά**»! Είναι κάτι πολύ άπλό και φυσικό. Έτσι δέν άπαιτούνται έπιστημονικά έπιχειρήματα για νά φωνάξη ό χριστιανός αυτόν πού τόν αναγέννησε **Κύριον**!

• Οι πιστοί, μορφωμένοι ή άπλοϊκοί, όμολογούν τόν Χριστό ως Σωτήρα και Λυτρωτή. Όχι χωρίς μαρτυρίες. Άλλωστε δέν άφήνει ό Χριστός «*άμάρτυρον έαυτόν*» (Πράξ. ιδ' 17).

• Για τήν αγάπη, πού λέγεται **θεία Κοινωνία**, γράφτηκαν πολλά τόν τελευταίο καιρό. Χρειάζονται και μαρτυρίες (όμολογίες) «*έπωνύμων*», για νά έδραιωθή ή βεβαιότητα, ότι πρόκειται για **Σώμα και Αίμα Χριστού**; Άσφαλώς όχι.

Άλλ' όπως στην Καινή Διαθήκη έχουν ύπογραμμισθή όμολογίες σαν του Θωμά («*Ό Κύριός μου και ό Θεός μου*» - Ίωάν. κ' 28), σαν του έκατοντάρχου («*Άληθώς Θεού Υιός ήν ούτος*» - Ματθ. κζ' 54), σαν του Πέτρου («*Σύ ει ό Υιός του Θεού του ζώντος*» - Ματθ. ιστ' 14), έτσι και τώρα αναδεικνύουμε όμολογίες προσώπων, πού ό κόσμος τους «*προσέχει*».

• Για τήν όμολογία της καθηγητριας της λοιμωξιολογίας **κ. Έλένης Γιαμαρέλλου** έχουμε ξαναγράψει (φύλλο Άπριλίου 2020). Ή νεώτερη όμολογία της έχει μεγαλύτερη αξία, γιατί είναι μιά θεϊκή συμφωνία μέσα σε μιά μαζική διαφωνία άμφισβητήσεως και άρνήσεως, πού κάποτε έγγιζει τήν καθύβρισι του μυστηρίου της Ζωής. Στή νέα της δήλωσι (14 Μαΐου 2020) ειπε ή κ. Γιαμαρέλλου:

«*Στή θεία Κοινωνία δέν ύπάρχει κίνδυνος για κορωνοϊό, όπως και για κανένα άλλο μικρόβιο. Τότε πού είχαμε τους λεπρούς στην Ελλάδα, οι ιερείς κοινωνούσαν τους λεπρούς. Κανείς ιερέας ποτέ δέν κόλλησε... Έπειδή πρόκειται για μυστήριο, δέν ισχύει ή έννοια της έπιστήμης. Έπομένως ή πιστεύεις ότι συμμετέχεις στο μεγαλύτερο μυστήριο και δέν παθαίνεις τίποτε, ή δέν πηγαίνεις νά κοινωνήσης άν φοβᾶσαι*».

Πρόσθεσε μάλιστα, ότι ή ίδια θά μεταλάβη τήν προσεχη Κυριακή χωρίς κανέναν άπολύτως φόβο.

• Έντύπωση προκάλεσε και ή όμολογία ενός τραγουδιστή. Ό **Νίκος Οικονομόπουλος** (περί αυτού πρόκειται) δέν κρύβει τήν πίστι του στον Ίησού Χριστό. Εύθαρσως όμολογεί τόν Χριστό και τόν σεβασμό του στη θεία Κοινωνία. Δήλωσε:

«*Πιστεύω πάρα πολύ και θέλω νά τό μεταδώσω στον κόσμο. Δέν θέλω νά κάνω κάποιον νά πιστεύει μέ τό ζόρι... Έγώ θά κοινωνούσα άκόμη και άν ό προηγούμενος από έμένα ήταν λεπρός... Ποιά είναι ή χειρότερη κολλητική άσθένεια; Και αυτή νά είχε, έγώ θά κοινωνούσα*».

• Ή Έκκλησία ούτε στή μαρτυρία πιστών έπιστημόνων **στηρίζεται**, άλλ' ούτε και τίς άμφισβητήσεις μερικων **φοβᾶται**. Μέχρι νά βροϋν οι έπιστήμονες τό **φάρμακο** (ή έμβόλιο) κατά του κορωνοϊού (μακάρι νά τό βροϋν σύντομα!), ή Έκκλησία τους βεβαιώνει, ότι οι πιστοί χριστιανοί έχουν «*βρῆ*» τό φάρμακο, πού όποιος τό λαμβάνει συνειδητά και συγκλονιστικά, δέν πεθαίνει π